

Publicerad 2014-09-04 23:02 av Sorl

Mottaglig

Linne,

långsamt emot dina fingrar där du sitter vid ett bord vars ben rinner en fortsättning från dina lockar. I teskeden går porten upp, kaféet flödar till av gatans obestämt urbana ljus. Borgerliga klackar finner hemma i granit, lugnar ner sin rytm från asfalt.

Stengods,

fint nog för att brännas i en värme för porslin men låter inte hettan tränga genom till din hud. En liten spricka ett stilleben utav dina ögonrynkor. Skedens pendel ger en ton, mjuk och klar och skör, oktaven högre nu än porten när den slår igen.

Strindbergslampor,

skenet milt och aldrig grönt trots glaset.

Ändå är det någonting med skuggan som passerar över bordet.

Skedens förut blänkande reflexer blir en solförmörkelse i miniatyr. Och skuggan släpper sedan inte dina fingrar fast du stryker av dem flera gånger emot duken.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sorl med Poeter.se id #48340 innehar upphovsrätten